

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 5ης Αυγούστου 2003 *

Στην υπόθεση T-378/02 R,

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με έδρα το Ilmenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους G. Schohe και Ch. Arhold, διηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους V. Di Bucci και V. Kreuschitz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζομένης από την

Schott Glas, με έδρα το Mainz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Soltész, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτέλεσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας Οκτωβρίου 2002 [Κ (2002) 2147 τελικό] σχετικά με την κρατική ενίσχυση (C 44/2001) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό

1 Η Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (στο εξής: TGI) είναι γερμανική εταιρία έχουσα την έδρα της στο Ilmenau, στο Freistaat Thüringen (στο εξής: ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας). Ασκεί τις δραστηριότητές της στον τομέα της υαλουργίας.

- 2 Η TGI ιδρύθηκε το 1994 από το ζεύγος Geiß, με σκοπό την απόκτηση τεσσάρων από τις δώδεκα αλυσίδες παραγωγής (ήτοι κλιβάνους) υάλου που διέθετε η παλαιά εταιρία Ilmenau Glaswerke GmbH (στο εξής: IGW), της οποίας η θέση υπό εκκαθάριση διενεργήθηκε από το Treuhandanstalt (δημόσιο ίδρυμα καταπιστευτικής διαχείρισεως, μετονομασθέν αργότερα σε Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, στο εξής: BvS). Οι εν λόγω κλιβανοί προέρχονταν από τα εθνικοποιηθέντα περιουσιακά στοιχεία της εταιρίας Volkseigener Betrieb Werk für Technisches Glas Ilmenau η οποία, πριν από τη γερμανική επανένωση, αποτελούσε το κέντρο της παραγωγής υάλου στην παλαιά Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- 3 Η πώληση των τεσσάρων κλιβάνων από την IGW στην αιτούσα πραγματοποιήθηκε σε δύο στάδια, ήτοι με μία πρώτη σύμβαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 (στο εξής: asset-deal 1, συμφωνία επί στοιχείων του ενεργητικού), η οποία εγκρίθηκε από το Treuhandanstalt τον Δεκέμβριο του 1994, και με μία δεύτερη σύμβαση της 11ης Δεκεμβρίου 1995 (στο εξής: asset-deal 2), η οποία εγκρίθηκε από το BvS στις 13 Αυγούστου 1996.
- 4 Σύμφωνα με την asset-deal 1, η τιμή πώλησεως των τριών πρώτων κλιβάνων ανερχόταν συνολικά σε 5,8 εκατομμύρια γερμανικών μάρκων (DEM) (2 965 493 ευρώ) και έπρεπε να καταβληθεί σε τρεις δόσεις, την 31η Δεκεμβρίου των ετών 1997, 1998 και 1999. Για την καταβολή του ποσού αυτού είχαν συσταθεί ενυπόθηκη εγγύηση τεσσάρων εκατομμυρίων DEM (2 045 168 ευρώ) και τραπεζική εγγύηση 1,8 εκατομμυρίων DEM (920 325 ευρώ).
- 5 Σύμφωνα με την asset-deal 2, ο τέταρτος κλιβανός, χωρίς όμως το σχετικό οικόπεδο, πωλήθηκε επίσης από την IGW στην αιτούσα, ελλείψει άλλων ενδιαφερόμενων επενδυτών, στην τιμή των 50 000 DEM (25 565 ευρώ).
- 6 Δυνάμει των διαφόρων συμβάσεων μισθώσεως, εκ των οποίων η τελευταία έχει ημερομηνία 13 Αυγούστου 1998, η αιτούσα είχε τη χρήση αυτού που καλείται «das alte Gemeindehaus» (το παλιό οίκημα όπου παρασκευαζόταν το μίγμα άμμου και σόδας από το οποίο κατασκευαζόταν το γυαλί), του οποίου ο ιδιοκτήτης ήταν η

Thüringer Liegenschaftsgesellschaft (στο εξής: TLG), επιχείρηση ελεγχόμενη από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας. Η αιτούσα χρησιμοποίησε το παλαιό οίκημα παρασκευής του μίγματος άμμου και σόδας για να παρέχει στον τέταρτο κλίβανο, του οποίου το οικόπεδο επίσης ανήκει στην TLG και ο οποίος βρίσκεται δίπλα, εντός αποθήκης του παλαιού εργοστασίου, τις αναγκαίες πρώτες ύλες για την κατασκευή της υάλου (το μίγμα άμμου και σόδας).

- 7 Δεν αμφισβητείται ότι η αιτούσα είχε χρηματικές δυσχέρειες το 1997. Λαμβανομένων υπόψη των δυσχερειών αυτών, άρχισε διαπραγματεύσεις με το BvS. Αυτή και το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας αποφάσισαν, στις 18 Δεκεμβρίου 1997, κατά την αιτούσα, για «συντονισμένη δράση» που συνίστατο κατ' ουσίαν σε δύο μέτρα.

8 Πρώτον, με σύμβαση της 16ης Φεβρουαρίου 1998, το BvS παραιτήθηκε από την αξίωση καταβολής της τιμής πώλησεως βάσει της asset-deal 1, ύψους τεσσάρων εκατομμυρίων DEM (2 045 168 ευρώ, στο εξής: απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής). Κατά την αιτούσα, η απαλλαγή αυτή είχε ως αποτέλεσμα να αντισταθμιστεί η απώλεια υποσχεθείσας επιδοτήσεως, ίσου ποσού, από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας, στο πλαίσιο της asset-deal 1. Η πληρωμή του υπολοίπου της τιμής αγοράς, δηλαδή 1 800 000 DEM (914 109 ευρώ), αναβλήθηκε με την καταβολή τόκων, για τις 31 Δεκεμβρίου 2003. Επιπλέον, η τραπεζική εγγύηση επί του υπολοίπου αυτού της τιμής αγοράς μετατράπηκε σε υποθήκη επί των οικοπέδων των τριών πρώτων κλιβάνων, δηλαδή σε ενυπόθηκο δάνειο κατωτέρας τάξεως («nachrangige Grundschuld»), για να βελτιωθεί η ταμειακή κατάσταση της TGI (στο εξής: ανανέωση της τραπεζικής εγγυήσεως).

9 Δεύτερον, το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας, μέσω της δικής του τράπεζας, της Thüringer Aufbaubank (στο εξής: TAB), χορήγησε στην αιτούσα, με σύμβαση της 26ης Φεβρουαρίου και της 3ης Μαρτίου 1998, δάνειο 2 εκατομμυρίων DEM (1 015 677 ευρώ) με επιτόκιο [...] ¹ % ετησίως (στο εξής: δάνειο της TAB). Το δάνειο αυτό προερχόταν, κατά την αιτούσα, από το ταμείο για την εξυγίανση των προ-

1 — Καλυμμένο απόρρητο στοιχείο.

βληματικών επιχειρήσεων της Θουριγγίας, ένα από τα γενικά συστήματα κρατικών ενισχύσεων που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή δυνάμει του καθεστώτος ενισχύσεως NN 74/95 [εγκρίθηκε με την απόφασή της SG (96) D/1946]. Το δάνειο καταβλήθηκε στην αιτούσα στις 30 Νοεμβρίου 1998. Επιπλέον, την απόδοση του δανείου εγγυάται υποθήκη επί του εν λόγω οικοπέδου και εγγύηση εις ολόκληρον του Geiß της 3ης Μαρτίου 1998.

- 10 Με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 1998, η Γερμανία κοινοποίησε στην Επιτροπή διάφορα μέτρα έχοντα ως σκοπό τη χρηματική ενίσχυση της αιτούσας, μεταξύ των οποίων, την απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής και το δάνειο της TAB.
- 11 Στο τέλος του έτους 1998, το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας κατεδάφισε τα κτίρια που βρίσκονταν στο οικόπεδο της TLG, μεταξύ των οποίων το παλαιό οίκημα για την παρασκευή του μίγματος άμμου και σόδας, προκειμένου να δημιουργηθεί οικοδομήσιμη έκταση που να είναι κατάλληλη για τη δημιουργία του πάρκου τεχνολογίας και έρευνας στο εξής αποκαλούμενο «Am Vogelherd» (στο εξής: πάρκο Am Vogelherd). Μετά την κατεδάφιση αυτή, πέραν της αγοράς του οικοπέδου του τετάρτου κλιβάνου, η αιτούσα υποστηρίζει ότι υποχρεώθηκε να αυξήσει την ικανότητα του «νέου κτιρίου για την παρασκευή του μίγματος άμμου και σόδας» (το οποίο είχε κατασκευάσει στο δικό της οικόπεδο το 1995 για να προμηθεύει τους τρεις πρώτους κλιβάνους της) και να κατασκευάσει ένα διάδρομο, υπό τη μορφή κυλιόμενου τάπητος («Bandbrücke»), για να εφοδιάζει τον τέταρτο κλιβάνο από το νέο αυτό κτίριο διασχίζοντας τον δημόσιο δρόμο. Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι οι εργασίες αυτές και η εν λόγω αγορά προκάλεσαν σ' αυτή ξαφνικά, στην αρχή του έτους 1998, επιπλέον έξοδα, των οποίων η προβλέψιμη έκταση μπορούσε να φθάσει στα [...] εκατομμύρια DEM ([...] ευρώ), ποσό που ελήφθη ρητώς υπόψη στη σύμβαση σχετικά με το δάνειο της TAB.
- 12 Με έγγραφο SG (2000) D/102831, της 4ης Απριλίου 2000, η Επιτροπή κίνησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ τυπική διαδικασία εξετάσεως, σχετικά με την απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής και το δάνειο της TAB, διαδικασία η οποία αναφέρεται ως «C 19/2000» (στο εξής: πρώτη τυπική διαδικασία). Ενώ διαπιστώνει στο έγγραφο αυτό ότι, κατόπιν των αιτημάτων της, οι γεωμανικές αρχές προσκόμισαν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα αυτά κατ' επανάληψη κατά τη διάρκεια του έτους 1999, εντούτοις, η Επιτροπή ζητεί, για την επίσημη έρευνά της, συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με ορισμένες

από τις άλλες ενισχύσεις που οι γερμανικές αρχές χορήγησαν στην αιτούσα στο πλαίσιο των asset-deal 1 και asset-deal 2. Όλες αυτές οι, κατά την άποψη της Επιτροπής, κρατικές ενισχύσεις περιγράφονται στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 29ης Ιουλίου 2000 [πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την ενίσχυση C 19/2000 (ex NN 147/98) — Ενισχύσεις υπέρ της εταιρίας Technische Glaswerke Ilmenau — Γερμανία (ΕΕ C 217, σ. 10)], στην οποία η Επιτροπή διατύπωνε την προσωρινή εκτίμησή της ότι δύο από τα επίμαχα μέτρα μπορούσαν να θεωρηθούν ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

- 13 Η Γερμανία απάντησε στο αίτημα περί συμπληρωματικών πληροφοριών στις 5 Ιουλίου 2000. Μια σύναψη μεταξύ των εκπροσώπων της Επιτροπής και των γερμανικών αρχών έλαβε χώρα στις 7 Νοεμβρίου 2000. Οι τελευταίες ανακοίνωσαν στην Επιτροπή και άλλες συμπληρωματικές πληροφορίες την 1η Μαρτίου 2001.
- 14 Στις 12 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2002/185/ΕΚ σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τη Γερμανία υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (ΕΕ L 62, σ. 30, στο εξής: πρώτη απόφαση). Παραλείποντας ρητώς να προβεί στην εξέταση, στο πλαίσιο της αποφάσεως αυτής, άλλων δυνητικών περιπτώσεων κρατικών ενισχύσεων, ασύμβατων προς την κοινή αγορά, που χορηγήθηκαν στην TGI, όπως το δάνειο της TAB, η μετατροπή της τραπεζικής εγγυήσεως που είχε συσταθεί στο πλαίσιο της asset-deal 1 και η μετάθεση της καταβολής του υπολοίπου της τιμής αγοράς για το 2003, όπως καθορίστηκε με τη συμφωνία της 16ης Φεβρουαρίου 1998 (αιτιολογικές σκέψεις 64 και 65), η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση πληρωμής δεν αντιστοιχούσε σε συμπεριφορά ιδιώτη επιχειρηματία. Κατ' αυτήν, η απαλλαγή αυτή συνιστούσε κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, η οποία δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο εγκρίσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (άρθρο 1). Συνεπώς, υποχρέωσε τη Γερμανία να απαιτήσει την επιστροφή της ενισχύσεως (άρθρο 2).
- 15 Με έγγραφο της 3ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή κίνησε δεύτερη τυπική διαδικασία εξετάσεως δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, η οποία αναφέρεται ως «C 44/2001». Η διαδικασία αυτή (στο εξής: νέα τυπική διαδικασία) περιορίζεται στην εξέταση, πρώτον, της μετατροπής της τραπεζικής εγγυήσεως, δεύτερον, του

δανείου της TAB και, τρίτον, της μεταθέσεως της καταβολής του υπολοίπου της τιμής αγοράς για το 2003, όπως καθορίστηκε με την asset-deal 1. Τα εν λόγω μέτρα, θεωρούμενα προσωρινώς ενισχύσεις ασύμβατες προς την κοινή αγορά, περιγράφηκαν στην ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 [πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 88, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ σχετικά με την ενίσχυση C 44/2001 (ex NN 147/98) — ενισχύσεις υπέρ της TGI — Γερμανία (ΕΕ C 272, σ. 1)].

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Αυγούστου 2001, η αιτούσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της πρώτης αποφάσεως (υπόθεση T-198/01).
- 17 Με ανακοίνωση της 9ης Οκτωβρίου 2001, η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της νέας τυπικής διαδικασίας. Ως προς το δάνειο της TAB ισχυρίστηκε ότι, στο γερμανικό δίκαιο, κατ' εφαρμογή της νομικής έννοιας της εκούσιας βλάβης («Aufopferung»), η αιτούσα είχε απαίτηση έναντι του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, λόγω της ζημίας που της προκάλεσε η δημιουργία του πάρκου Am Vogelherd από το ομόσπονδο κράτος, και ότι το δάνειο της TAB χρησίμευσε για τη ρύθμιση της απαιτήσεως αυτής.
- 18 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Οκτωβρίου 2001, η αιτούσα ζήτησε, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της πρώτης αποφάσεως (υπόθεση T-198/01 R). Η αίτηση αυτή στηρίζεται, ιδίως, σε πραγματογνωμοσύνη καταρτισθείσα στις 2 Οκτωβρίου 2001 από το γραφείο λογιστών εμπειρογνομόνων Pfizenmayer & Birkel (στο εξής: πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 1), επί της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, εκδοθείσα στις 31 Αυγούστου 2001.
- 19 Με έγγραφο της 24ης Οκτωβρίου 2001, η αιτούσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της νέας τυπικής διαδικασίας. Επέμενε στο γεγονός ότι, παρά την έναρξη της διαδικασίας αυτής, είχε τελικώς βρει νέο επενδυτή. Στις 4 Μαρτίου 2002, το ζεύγος Geiß

κατήρτισαν συμβόλαιο με τον εν λόγω επενδυτή, με το οποίο αυτός αναλάμβανε την υποχρέωση να επενδύσει συνολικό ποσό [...] ευρώ στο κεφάλαιο της αιτούσας, με αντιστάθμισμα την απόκτηση του [...] % των μετοχών αυτής.

- 20 Με επιστολή της 15ης Μαρτίου 2002, η Γερμανία ενημέρωσε την Επιτροπή για τη δέσμευση του εν λόγω επενδυτή και της διαβίβασε αντίγραφο του συμβολαίου. Ενώ οι γερμανικές αρχές και η αιτούσα ζήτησαν από την Επιτροπή συνάντηση, με τη συμμετοχή του εν λόγω επενδυτή και της TGI, για να συζητήσουν περί της προταθείσας επενδύσεως, η Επιτροπή, με επιστολές της 11ης Απριλίου 2002, που απηύθυνε στη Γερμανική Κυβέρνηση, και τις 25ης Απριλίου 2002, που απηύθυνε στην αιτούσα, απέρριψε την πρόταση αυτή.
- 21 Με διάταξη της 4ης Απριλίου 2002, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ανέστειλε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την εκτέλεση του άρθρου 2 της πρώτης αποφάσεως έως τις 17 Φεβρουαρίου 2003 (T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-2153, στο εξής: διάταξη TGI). Κατά την εκτίμηση της τηρήσεως της προϋποθέσεως του επείγοντος στη διάταξη αυτή ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων, η πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 1, καθώς και οι ενημερωθείσες προβλέψεις που καταρτίστηκαν στο πλαίσιο δεύτερης πραγματογνωμοσύνης (πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 2), η οποία διατάχθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2001 από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, κατά την αρχική διαδικασία, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-198/01 R.
- 22 Η Επιτροπή άσκησε στις 18 Ιουνίου 2002 αναίρεση ενώπιον του Προέδρου του Δικαστηρίου κατά της διατάξεως TGI [υπόθεση C-232/02 P(R)].
- 23 Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, το γραφείο λογιστών εμπειρογνομώνων Pfizenmayer & Birkel εξέδωσε τρίτη έκθεση επί της οικονομικής καταστάσεως της TGI, η οποία αφορούσε την κατάσταση κατά την 1η Ιουλίου 2002 (στο εξής: ενδιάμεση έκθεση 2002). Η έκθεση αυτή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Αυγούστου 2002 και επιδόθηκε από το τελευταίο στην Επιτροπή στις 7 Αυγούστου 2002.

- 24 Στις 2 Οκτωβρίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε, σχετικά με την ενίσχυση C 44/2001 την απόφαση Κ (2002) 2147 τελικό, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία στην εταιρία Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (στο εξής: επίδικη απόφαση).
- 25 Κατά το άρθρο 1 της επίδικης αποφάσεως, η Γερμανία χορήγησε στην αιτούσα κρατικές ενισχύσεις ασύμβατες προς την κοινή αγορά. Οι ενισχύσεις αυτές περιλάμβαναν τη μετατροπή της τραπεζικής εγγυήσεως και το δάνειο της TAB ύψους 2 000 000 DEM (1 015 677 ευρώ). Δυνάμει του άρθρου της 2, η Γερμανία υποχρεούται να ανακτήσει αμέσως το ποσό των εν λόγω ενισχύσεων από την αιτούσα.
- 26 Η διάταξη TGI επιβεβαιώθηκε κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, στις 18 Οκτωβρίου 2002, με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, C-232/02 P(R), Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (Συλλογή 2002, σ. I-8977).
- 27 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως, η TAB, με επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 2002, όχλησε την αιτούσα για να της επιστρέψει το ποσό των [...] ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των τόκων και εξόδων της υποθέσεως. Η δε BvS, με επιστολή που απέστειλε την παραμονή, όχλησε την TGI για να συστήσει νέα εγγύηση πρώτης τάξεως για την απαίτησή της σχετικά με το υπόλοιπο της τιμής αγοράς. Οι δύο αυτοί πιστωτές, συγκεκριμένα, εξάρτησαν τα αιτήματά τους μόνον από την ανασταλτική προϋπόθεση της εκδόσεως τελικής αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή επί ενδεχομένης αιτήσεως (που έπρεπε να υποβληθεί πριν από τα μέσα Φεβρουαρίου 2003) αναστολής της εκτελέσεως της υποχρεώσεως ανακτήσεως που επιβάλλει το εν λόγω άρθρο 2.
- 28 Σύμφωνα με τη διάταξη TGI, η αιτούσα επέστρεψε, στις 16 Δεκεμβρίου 2002, το ποσό των 256 000 ευρώ στη BvS, η δε περί της πληρωμής απόδειξη παρασχεθήκε με τα έγγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Δεκεμβρίου 2002.

- 29 Στις 31 Δεκεμβρίου 2002, η αιτούσα μπόρεσε επίσης να μειώσει, με πρόωρη πληρωμή, την αξία του δανείου της TAB σε υπόλοιπο περίπου [...] ευρώ.
- 30 Στις 28 Ιανουαρίου 2003, το γραφείο Pfizenmayer & Birkel εξέδωσε, επίσης δυνάμει της διατάξεως TGI, τετάρτη έκθεση επί της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας, δηλαδή αυτή που καταρτίστηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2002, της οποίας αντίγραφο κατατέθηκε από την αιτούσα στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και απεστάλη στην Επιτροπή στις 31 Ιανουαρίου 2003 (στο εξής: τελική έκθεση 2002). Στις 3 Φεβρουαρίου 2003, ζητήθηκε από την Επιτροπή να καταθέσει τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις της επί της εκθέσεως αυτής.
- 31 Η Επιτροπή κατέθεσε στις 11 Φεβρουαρίου 2003 τις εν λόγω παρατηρήσεις.
- 32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 17 Φεβρουαρίου 2003 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η αιτούσα ζήτησε την παράταση της αναστολής εκτελέσεως που διατάχθηκε με τη διάταξη TGI. Με διάταξη της επομένης, εκδοθείσα βάσει του άρθρου 105, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αποφάσισε να διατάξει την προσωρινή παράταση της αρχικής αναστολής έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας της αιτήσεως παρατάσεως στην υπόθεση T-198/01 R [II].

Διαδικασία

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Δεκεμβρίου 2002, η αιτούσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως.

- 34 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Φεβρουαρίου 2003, η TGI ζήτησε, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως. Η αίτηση στηρίζεται, ιδίως, ως προς το επείγον, σε μια πέμπτη έκθεση του γραφείου Pfizenmayer & Birkel της 7ης Φεβρουαρίου 2003, επί της οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας κατά την ημερομηνία αυτή (παράρτημα 4 της αιτήσεως, στο εξής: πραγματογνωμοσύνη Pfizenmayer 5).
- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Φεβρουαρίου 2003, η επιχείρηση Schott Glass ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της καθής.
- 36 Η εν λόγω αίτηση επιδόθηκε στους διαδίκους στις 26 Φεβρουαρίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αυτοί δε δεν προέβαλαν αντιρρήσεις.
- 37 Η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 12 Μαρτίου 2003.
- 38 Επειδή η Επιτροπή αμφισβήτησε πράγματι με τις γραπτές παρατηρήσεις της το αληθές της υπεύθυνης δήλωσης της 11ης Φεβρουαρίου 2003 του ζεύγους Geiß (παράρτημα 6 της παρούσας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ζήτησε από την αιτούσα, με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2003, να καταθέσει έγγραφα αφορώντα τα εισοδήματα του ζεύγους για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1994 έως τις 28 Φεβρουαρίου 2003 και περιέχοντα, ειδικότερα, αποσπάσματα κινήσεως λογαριασμού απ' όλους τους ιδιωτικούς τραπεζικούς λογαριασμούς τους και όλες τις χρήσιμες για την περιουσία τους αναφορές.

- 39 Με έγγραφο της 17ης και 20ής Μαρτίου 2003, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση, δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και έναντι της παρεμβαίνουσας, περί εμπιστευτικής μεταχείρισεως ορισμένων εδαφίων της αιτήσεώς της για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ορισμένων παραρτημάτων και ορισμένων εδαφίων άλλων παραρτημάτων της εν λόγω αιτήσεως, καθώς και ορισμένων άλλων εγγράφων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Κατέθεσε επίσης ένα μη εμπιστευτικό κείμενο των οικείων εγγράφων.
- 40 Με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Μαρτίου 2003, έγινε δεκτό το αίτημα παρεμβάσεως προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπίστωσε ότι η Schott Glass, αποτελούσα ανταγωνιστή της αιτούσας που συμμετείχε στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, είχε έννομο συμφέρον, σύμφωνα με το άρθρο 40 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου του 53, πρώτο εδάφιο, για την έκβαση της παρούσας διαδικασίας, επειδή, αν η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων γινόταν δεκτή, η προβαλλομένη στρέβλωση ανταγωνισμού την οποία φοβόταν η Schott Glass θα εξακολουθούσε για σημαντικό χρονικό διάστημα.
- 41 Στις 3 Απριλίου 2003, η αιτούσα κατέθεσε τα αιτηθέντα με το έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2003 δικαιολογητικά, σχετικά με την περιουσία του ζεύγους Geiß, υπό εμπιστευτική και υπό μη εμπιστευτική μορφή.
- 42 Κατόπιν της διατάξεως της 26ης Μαρτίου 2003, τα μη εμπιστευτικά κείμενα των διαδικαστικών πράξεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, κατατεθέντα από την αιτούσα, κοινοποιήθηκαν από τη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στην παρεμβαίνουσα.
- 43 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 11 Απριλίου 2003. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αυτός αποφάσισε να δεχθεί την αίτηση της αιτούσας για εμπιστευτική μεταχείριση έναντι της παρεμβαίνουσας, λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων ότι η καθής και η παρεμβαίνουσα δεν προέβαλαν συναφώς αντίρρηση.

- 44 Κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής ζήτησε από την αιτούσα, με έγγραφο του Γραμματέα του Πρωτοδικείου της 16ης Απριλίου 2003, να απαντήσει γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις.
- 45 Η αιτούσα απάντησε στις ερωτήσεις αυτές στις 8 Μαΐου 2003 (στο εξής: απάντηση στις ερωτήσεις). Ζήτησε επίσης εμπιστευτική μεταχείριση, δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και έναντι της παρεμβαίνουσας, ορισμένων εδαφίων της απαντήσεως αυτής και των εγγράφων που έχουν επισυναφθεί σ' αυτήν, των οποίων ένα μη εμπιστευτικό κείμενο κατατέθηκε, κατά τον αυτόν χρόνο, στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.
- 46 Με έγγραφο της 13ης Μαΐου 2003, η παρεμβαίνουσα ήγειρε αντιρρήσεις κατά ορισμένων απαλείψεων που επήλθαν στο εν λόγω μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως στις ερωτήσεις.
- 47 Η αιτούσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της εν λόγω ενστάσεως με έγγραφο της 22ας Μαΐου 2003.
- 48 Η Επιτροπή κατέθεσε στις 23 Μαΐου 2003 τις παρατηρήσεις της επί της απαντήσεως στις ερωτήσεις (στο εξής: συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής). Με έγγραφο της αυτής ημέρας, αρνήθηκε να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της ενστάσεως της παρεμβαίνουσας σχετικά με την αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση της αιτούσας που αφορά την εν λόγω απάντηση.
- 49 Με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2003, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση, έναντι της παρεμβαίνουσας, ορισμένων στοιχείων περιλαμβανομένων στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής. Επίσης, κατέθεσε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος αυτού στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.

- 50 Με έγγραφο της 5ης Ιουνίου 2003, η παρεμβαίνουσα, ενώ διατήρησε την ένστασή της της 13ης Μαΐου 2003 ως προς τις επελθούσες απαλείψεις στο μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως στις ερωτήσεις, ανέφερε, αντιθέτως, ότι δεν είχε αντιρρήσεις ως προς τις απαλείψεις του μη εμπιστευτικού κειμένου των συμπληρωματικών παρατηρήσεων της Επιτροπής που κατέθεσε η αιτούσα.
- 51 Με έγγραφο της επομένης, η παρεμβαίνουσα παραιτήθηκε από τις αντιρρήσεις της κατά των απαλείψεων του μη εμπιστευτικού κειμένου της απαντήσεως στις ερωτήσεις. Ανέφερε επίσης ότι οι γραπτές παρατηρήσεις που είχε καταθέσει στις 3 Ιουνίου 2003 επί της εν λόγω απαντήσεως, παρά την ένστασή της, που αναφέρθηκε πιο πάνω, της 13ης Μαΐου 2003, μπορούσαν στο εξής να θεωρούνται οριστικές.

Συμπετικό

- 52 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αφενός, και του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, αφετέρου, το Πρωτοδικείο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων, όταν εκτιμά ότι οι συνθήκες το απαιτούν.
- 53 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις σχετικά με τα προσωρινά μέτρα πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni iuris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι όροι αυτοί είναι σωρευτικοί, οπότε η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί όταν δεν πληρούνται ένας από αυτούς [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30· διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849, σκέψη 34 και διάταξη TGI, σκέψη 50]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης,

ενδεχομένως, στη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73, και διάταξη TGI, σκέψη 50).

- 54 Κατά το άρθρο 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν και η διάταξη περί αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων παράγει αποτελέσματα μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως επί της κυρίας υποθέσεως, μπορεί εντούτοις να καθορίζει ημερομηνία μετά την πάροδο της οποίας το μέτρο του οποίου διατάσσεται η λήψη παύει να ισχύει (βλ., υπό την έννοια αυτή, τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 1984, 160/84 R, Ορυζόμυλοι Καβάλας κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3217, σκέψη 9, και διάταξη TGI, σκέψη 51).

Επί των αιτήσεων για εμπιστευτική μεταχείριση της 8ης Μαΐου και της 3ης Ιουνίου 2003

- 55 Στις αιτήσεις της, η αιτούσα επικαλείται το άρθρο 116, παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαδικασίας. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί, λαμβάνοντας υπόψη την παραίτηση από τις αντιρρήσεις κατά της επικλήσεως του απορρήτου των υποθέσεων ως προς ορισμένες από τις πληροφορίες που εξάλειψε η αιτούσα στις συμπληρωματικές αιτήσεις της για εμπιστευτική μεταχείριση της 8ης Μαΐου και 3ης Ιουνίου 2003, ότι οι εν λόγω αιτήσεις μπορούν, με μία μόνο εξαίρεση, να γίνουν δεκτές. Όσον αφορά το όνομα του γραφείου λογιστών εμπειρογνομόνων, καθώς και αυτού του υπεύθυνου εμπειρογνώμονα στο εν λόγω γραφείο, που υπέβαλε εμπειρογνωμοσύνη για λογαριασμό της TGI στην παρούσα υπόθεση, είναι σαφές ότι οι πληροφορίες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως απόρρητο υποθέσεων της αιτούσας. Εν πάση περιπτώσει, τα ονόματα αυτά είναι στο εξής δημοσίως γνωστά, λόγω της διατάξεως TGI, η οποία έχει ήδη δημοσιευθεί στη Συλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και διαδοθεί μέσω της ιστοσελίδας του θεσμικού οργάνου, χωρίς η αιτούσα να διατυπώσει οποιαδήποτε επιφύλαξη ως προς το θέμα αυτό.

- 56 Επομένως, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί από την άποψη αυτή.

Επί του fumus boni juris

- 57 Προς στήριξη της αιτήσεώς της, αιτούσα αναφέρεται ειδικότερα σε τέσσερις από τους έξι λόγους της προσφυγής της. Οι εν λόγω λόγοι βασίζονται στην έλλειψη νομιμότητας του διαχωρισμού από την Επιτροπή της τυπικής διαδικασίας, στο ότι το δάνειο της TAB δεν έχει χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως, στο γεγονός ότι τι δάνειο αυτό καλύπτεται από εγκεκριμένο γενικό καθεστώς ενισχύσεως καθώς και στην προδήλως εσφαλμένη εφαρμογή στην επίδικη απόφαση των κατευθυντηρίων κοινοτικών γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, όπως τροποποιήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ C 368, σ. 12, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές)
- 58 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, ισχυρίζεται ότι η αίτηση δεν δικαιολογείται ούτε εκ πρώτης όψεως.

Διαδικαστικά σφάλματα

- 59 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τα προβαλλόμενα διαδικαστικά σφάλματα που διέπραξε η Επιτροπή, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή χρειάστηκε αδικαιολόγητα χρονικό διάστημα 31 μηνών από της κοινοποίησής, την 1η Δεκεμβρίου 1998, του δανείου της TAB και της τροποποίησής της τραπεζικής εγγυήσεως, προτού κινήσει τη νέα τυπική διαδικασία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-95/96, Gestevisión Telecinco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3407, σκέψη 74). Το χρονικό αυτό διάστημα συνιστά προδήλη παράβαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να ενεργεί εντός εύλογης προθεσμίας. Η καθυστέρηση πρέπει να καταλογιστεί αποκλειστικά στη συμπεριφορά της Επιτροπής και συνιστά διαδικαστικό ελάττωμα υποκείμενο στον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2002, T-152/99, HAMSΑ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3049, σκέψη 48).

- 60 Η αιτούσα αναφέρει επίσης ότι, λόγω της καθυστέρησής της, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διαχείρισεως, κατά την οποία αυτή η τελευταία έπρεπε να εξετάσει, στο γενικό τους πλαίσιο και επιμελώς και αμερολήπτως, τα οικεία μέτρα (ως προς τη σπουδαιότητα του πλαισίου παρατίθενται οι αποφάσεις του Πρωτοδικείου HANSA κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 29, και της 17ης Οκτωβρίου 2002, T-98/00, Linde κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3961, σκέψεις 41 και 47). Η Επιτροπή, επομένως, παραβιάζοντας ουσιώδη τύπο, παρέλειψε να δει συνολικώς τα κοινοποιηθέντα μέτρα, περιλαμβανομένων εκείνων που αυτή θεωρούσε υφιστάμενες κρατικές ενισχύσεις (βλ. αιτιολογική σκέψη 96 της επίδικης αποφάσεως).
- 61 Κατά την αιτούσα, χωρίς την πλημμέλεια αυτή, η Επιτροπή θα μπορούσε να έχει καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα στην επίδικη απόφαση. Συναφώς, η αιτούσα αναφέρεται κυρίως στη διαπίστωση της Επιτροπής (αιτιολογικές σκέψεις 139 και 140 της επίδικης αποφάσεως), κατά την οποία η δέσμευση του νέου επενδυτή δεν επέτρεπε στην αιτούσα να είναι αποδοτική, εφόσον η δέσμευση αυτού εξαρτιόταν από την προϋπόθεση ότι η ενίσχυση για την οποία πρόκειται στην πρώτη απόφαση (δηλαδή η απαλλαγή από την πληρωμή) δεν θα ανακτηθεί.
- 62 Στις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή στηρίζεται κυρίως στο γεγονός ότι το δάνειο της TAB και η τροποποίηση της τραπεζικής εγγυήσεως αποτελούσαν μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις. Επιμένει επίσης ότι οι καθυστερήσεις οφείλονται στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε τις αναγκαίες πληροφορίες για να λάβει απόφαση, λόγω της αναβλητικής συμπεριφοράς εκ μέρους των γερμανικών αρχών. Η αρχή της χρηστής διαχείρισεως, σε καμία περίπτωση, δεν συνεπάγεται την απαγόρευση του χωρισμού μιας διαδικασίας όπως εν προκειμένω, αντιθέτως, υποχρέωσε την Επιτροπή να λάβει, προς το γενικό συμφέρον των ανταγωνιστών του δικαιούχου, μια όσο το δυνατό ταχεία απόφαση επί των στοιχείων για τα οποία είχε επαρκείς πληροφορίες, δηλαδή επί της απαλλαγής πληρωμής.
- 63 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει ότι πρέπει, κατ' αρχάς, να διαπιστωθεί ότι η κατάταξη του δανείου της TAB και της τροποποίησής της τραπεζικής εγγυήσεως ως μη κοινοποιηθείσων ενισχύσεων προϋποθέτει ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούσαν ενισχύσεις υπό την έννοια του

άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Όμως η απουσία του χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως των εν λόγω μέτρων συνιστά ακριβώς έναν από τους λόγους που προβάλλονται στην υπόθεση της κύριας δίκης στην οποία αναφέρεται η αιτούσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Εξάλλου, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το δάνειο αυτό καλύπτεται από ένα εγκεκριμένο γενικό καθεστώς ενισχύσεων. Συνεπώς, ο βαθμός της εξετάσεως του *fumus boni juris* στην οποία πρέπει να προβεί ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί να εξαρτάται από μια προϋπόθεση, δηλαδή την ύπαρξη μη κοινοποιηθείσας ενισχύσεως, η οποία ακριβώς βρίσκεται στον πυρήνα της εκτιμήσεως του *fumus boni juris* (βλ. προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 60).

64

Όσον αφορά την προβαλλομένη έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως να διαχωριστούν οι δύο διαδικασίες, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή, αρχίζοντας την πρώτη τυπική διαδικασία εξέτασεως, είχε αμφιβολίες, ιδίως, ως προς το αν συμφωνεί το δάνειο της TAB με το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και ως προς τη δυνατότητα να εγκριθεί δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ. Στην πρώτη απόφαση, υπενθύμισε (αιτιολογική σκέψη 41) ότι είχε ζητήσει πληροφορίες προκειμένου να καθορίσει, ειδικότερα, αν το εν λόγω δάνειο ανταποκρινόταν στις διατάξεις του ήδη εγκριθέντος καθεστώτος ενισχύσεως και δυνάμει του οποίου υποτίθεται ότι αυτό χορηγήθηκε. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή αποφάσισε «προκειμένου να αποφευχθεί η περαιτέρω καθυστέρηση της απόφασης σχετικά με [την απαλλαγή της πληρωμής, ότι θα] περατώσει την τυπική διαδικασία εξέτασης με οριστική απόφαση σχετικά με την απαλλαγή από την πληρωμή» (αιτιολογική σκέψη 42). Όμως, δεν ανέφερε τίποτε ως προς τη δήθεν ευθύνη των γερμανικών αρχών για το διάστημα που παρήλθε μεταξύ της 4ης Απριλίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή γνωστοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει την πρόωγη τυπική διαδικασία (βλ. σκέψη 12 πιο πάνω), και της μη καθοριζομένης ημερομηνίας της αιτήσεως για τις προαναφερθείσες πληροφορίες. Εφόσον δεν αμφισβητείται (βλ. σκέψη 13 πιο πάνω) ότι κατ' επανάληψη υπήρξαν επαφές μεταξύ της Επιτροπής και των γερμανικών αρχών μετά την έναρξη της πρώτης αυτής διαδικασίας, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί, ενόψει των στοιχείων που έχουν περιέλθει σ' αυτόν, να διαπιστώσει ότι για την εν λόγω καθυστέρηση την ευθύνη φέρουν οι γερμανικές αρχές. Συγκεκριμένα, από τον φάκελο προκύπτει ότι είναι επίσης δυνατό η συγκεκριμένη καθυστέρηση να πρέπει να καταλογιστεί, τουλάχιστον εν μέρει, στην Επιτροπή.

65

Πρέπει να υπομνηστεί ότι η τήρηση εύλογης προθεσμίας κατά τη διεξαγωγή των διοικητικών διαδικασιών συνιστά γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, του οποίου την τήρηση εξασφαλίζει ο κοινοτικός δικαστής (αποφάσεις του Δικαστηρίου της

18ης Μαρτίου 1997, C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-1503, σκέψεις 36 και 37, και της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-8375, σκέψεις 167 έως 171), και ότι το δίκαιο αυτό περιελήφθη, ως συστατικό του δικαιώματος για χρηστή διαχείριση, στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προκηρύχθηκε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000 (ΕΕ C 364, σ. 1). Η αρχή αυτή εφαρμόζεται επομένως στο πλαίσιο διαδικασίας εξέτασης κρατικής ενισχύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, C-74/00 P και C-75/00 P, Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7869, σκέψη 140). Όμως, το γεγονός και μόνο ότι εκδόθηκε απόφαση πέραν της εύλογης προθεσμίας δεν αρκεί για να καταστήσει παράνομη απόφαση ληφθείσα από την Επιτροπή κατά την περάτωση τυπικής διαδικασίας εξέτασης που διεξήχθη δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψεις 121 και 122· της 14ης Φεβρουαρίου 2001, T-26/99, Trabisco κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-633, σκέψη 52, και T-62/99, Sodima κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-655, σκέψη 94). Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί η επιχειρηματολογία της αιτούσας σχετικά με τα υποτιθέμενα βλαπτικά αποτελέσματα που θα μπορούσε να έχει το υποτιθέμενο αδικαιολόγητο χρονικό διάστημα των 31 μηνών που προέκυψε από τον διαχωρισμό της τυπικής διαδικασίας εξέτασης.

- 66 Η αιτούσα τονίζει, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η υποχρέωση ανάκτησεως του ποσού της απαλλαγής από την πληρωμή, που διετάχθη με το άρθρο 2 της πρώτης αποφάσεως, αναφέρεται στην επίδικη απόφαση ως ένα από τα πραγματικά στοιχεία στα οποία η Επιτροπή βασίζεται για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως της 19ης Απριλίου 2001 δεν μπορούσε να τεθεί σε εφαρμογή και, επομένως, να θεωρηθεί βιώσιμο (αιτιολογικές σκέψεις 132 έως 141). Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι το επιχείρημα κατά το οποίο η δέσμευση του νέου επενδυτή της 4ης Μαρτίου 2002, που τοποθετείται στο πλαίσιο του συνόλου των μέτρων που ανακοίνωσε την 1η Δεκεμβρίου 1998 η Γερμανία και των προοπτικών μελλοντικής ανακάμψεως της αιτούσας, που διαπιστώθηκαν, ειδικότερα, στο πλαίσιο των γνωματεύσεων Pfizenmayer 1 και 2, θα είχε οδηγήσει την Επιτροπή, χωρίς τη διάσπαση της πρώτης τυπικής διαδικασίας εξέτασης, στην έκδοση διαφορετικής αποφάσεως, δεν στερείται οποιασδήποτε βάσεως. Μεταξύ άλλων δεν μπορεί να αποκλειστεί, διαβάζοντας το μέρος της επίδικης αποφάσεως σχετικά με τον νέο αυτό επενδυτή (αιτιολογικές σκέψεις 135 έως 141), ότι η ύπαρξη της πρώτης αποφάσεως και, συνεπώς, του διαχωρισμού της διαδικασίας στην οποία βασίζεται η έκδοσή της, επηρέασε την εκτίμηση της Επιτροπής κατά τη μεταγενέστερη έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

Χαρακτηρισμός του δανείου της TAB ως κρατικής ενισχύσεως

67 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το δάνειο της TAB δεν εμφανίζει όλα τα συστατικά στοιχεία ενισχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ. Λαμβάνοντας υπόψη το εφαρμοστέο επιτόκιο (δηλ. [...] %) και το γεγονός ότι το δάνειο διασφαλίζεται με έγγειο χρέος και προσωπική εγγύηση του ιδιοκτήτη της επιχειρήσεως, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι χορηγήθηκε υπό τους όρους της αγοράς και ότι η χορήγηση αυτή δεν της απέφερε κανένα οικονομικό όφελος. Η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστον να αναφέρει στην επίδικη απόφαση σε τι συνίσταται συγκεκριμένα το επίμαχο στοιχείο ενισχύσεως. Εξάλλου, χορηγώντας το δάνειο μέσω της TAB, το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας καθοδηγήθηκε από ανάλογες εκτιμήσεις με αυτές μιας εταιρίας holding ή ενός ιδιωτικού ομίλου επιχειρήσεων, η οποία επιδιώκει μια σφαιρική πολιτική στο επίπεδο του ομίλου, διότι η εν λόγω χορήγηση κατέστησε δυνατό στο ομόσπονδο κράτος να προβεί ταχέως στην κατασκευή του πάρκου Am Vogelherd.

68 Η αιτούσα αναφέρει επίσης ότι η χορήγηση του δανείου της TAB χρησίμευσε για την αντιστάθμιση της αστικού δικαίου αξιώσεως που αυτή είχε έναντι του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, λόγω της ζημιάς που υπέστη εξ αιτίας της κατεδαφίσεως του παλαιού κτιρίου μίξεως. Αναφέρεται στο άρθρο 2 της συμβάσεως δανείου, σύμφωνα με την οποία έπρεπε να χρησιμοποιήσει το δανεισθέν ποσόν για την αντικατάσταση του καταδαφισθέντος κτιρίου. Διαπιστώνοντας στην επίδικη απόφαση, συναφώς, ότι, αν η προξηνηθείσα στην αιτούσα δαπάνη είχε χαρακτήρα αποζημιώσεως, αυτή θα έπρεπε εντούτοις να λάβει επιδότηση και όχι δάνειο, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση. Δεδομένου ότι είναι αναμφισβήτητο ότι αυτή δεν είχε καμία αξίωση για απεριόριστη χρήση του κτιρίου αυτού, το δάνειο, εν προκειμένω, θα ήταν το προσήκον μέτρο αντισταθμίσεως για την κάλυψη των εξόδων που δημιούργησε η ανάγκη να βρεθεί ένα άλλο μέσο εφοδιασμού του τετάρτου κλιβάνου της, εξόδων στα οποία αυτή έδωσε προτεραιότητα.

69 Η Επιτροπή απαντά, ως προς το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο το δάνειο της TAB χορηγήθηκε υπό τους όρους της αγοράς, ότι, λαμβάνοντας υπόψη την επισφαλή οικονομική της κατάσταση, η αιτούσα ουδέποτε θα λάβαινε το δάνειο αυτό στην αγορά υπό τους εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους (που περιγράφονται στις αιτιολογικές

σκέψεις 107 έως 116 της επίδικης αποφάσεως) υπό τους οποίους το έλαβε. Η αιτούσα λησμονεί, επικαλούμενη τον τρόπο με τον οποίο ένας συνετός ιδιώτης επιχειρηματίας θα είχε ενεργήσει στη θέση του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, ότι θα έπρεπε, από εννοιολογικής απόψεως, να κρατήσει εν προκειμένω την άποψη όχι του δανειστή αλλά του δικαιούχου του δανείου (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-228/99 και T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 178 επ.). Όσον αφορά την υποτιθέμενη αξίωση αστικού δικαίου που είχε η αιτούσα έναντι του ομόσπονδου κράτους, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει ότι μια τέτοια αξίωση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με δάνειο. Κατ' αυτές, αίτηση αστικού δικαίου αποβλέπouσα στη λήψη ενός είδους «αντισταθμιστικού δανείου» ουδόλως υφίσταται στο γερμανικό δίκαιο.

- 70 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει ότι το επιχείρημα της αιτούσας, σύμφωνα με το οποίο το δάνειο της TAB, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τους σχετικούς με αυτό όρους, θα μπορούσε να της έχει χορηγηθεί από έναν συνετό ιδιώτη επιχειρηματία ενεργώντας υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς και ευρισκόμενο σε παρόμοια θέση με εκείνη του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, δεν στερείται οποιασδήποτε βάσεως. Είναι μιν αληθές ότι υπήρχε κάποια υποχρέωση βαρύνουσα το ομόσπονδο κράτος, απορρέουσα ενδεχομένως από κεκτημένα δικαιώματα της αιτούσας όσον αφορά τη χρήση του παλαιού κτιρίου μίξεως και τα έξοδα με τα οποία προώρως επιβαρύνθηκε η αιτούσα λόγω της κατεδαφίσεώς του από το ομόσπονδο κράτος —όλα αυτά είναι γεγονότα που μπορούν να επαληθευθούν μόνον από τον δικαστή επί της ουσίας— εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ένας συνετός ιδιώτης επενδυτής θα είχε χορηγήσει το οικείο δάνειο, παρά τον αμφίβολο χαρακτήρα των εγγυήσεων που δόθηκαν, ορίζοντας, όπως εν προκειμένω, ότι το δανεισθέν ποσό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή ενός νέου κτιρίου, σε αντικατάσταση του κατεδαφισθέντος κτιρίου. Ακόμη και αν η προπαρατεθείσα απόφαση Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής (και κυρίως η σκέψη της 328) πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια που υποστηρίζει η Επιτροπή και, επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη η προοπτική του δικαιούχου, δεν είναι εντούτοις, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, εντελώς παράλογο να γίνει δεκτό ότι η αιτούσα μπόρεσε να εκτιμήσει, τον Φεβρουάριο 1998, όπως υπογραμμίζει στην απάντησή της στις ερωτήσεις, ότι η χορήγηση δανείου και, επομένως, η ταχεία καταβολή των αντίστοιχων κεφαλαίων μπορούσαν να καταστήσουν σ' αυτή δυνατό να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να αντικαταστήσει την απολεσθείσα χρήση του παλαιού κτιρίου μίξεως και αποτελούσαν μια καλή φιλική διευθέτηση της ενδεχομένης αγωγής που θα μπορούσε να ασκήσει κατά του εν λόγω ομόσπονδου κράτους.

Συμβατότητα της υποτιθεμένης ενισχύσεως

- 71 Η αιτούσα υποστηρίζει επίσης ότι το δάνειο της TAB ενέπιπτε σ' ένα γενικό καθεστώς ενισχύσεων [δηλαδή το «Thüringer Konsolidierungsfonds» (ταμείο για την εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων της Θουριγγίας) εγκεκριμένο με την απόφαση NN 74/95 SG(96) D 1946, της 6ης Φεβρουαρίου 1996], ιδίως, επειδή αυτή ήταν μεσαία επιχείρηση κατά τον χρόνο κατά τον οποίο καταβλήθηκε το δάνειο, στις 30 Νοεμβρίου 1998. Ισχυρίζεται, κατ' αναλογία προς τη συλλογιστική της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002, T-126/99, Graphischer Maschinenbau κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2427), ότι οι εθνικές αρχές πρέπει να έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο πολύπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή των ανακοινωθέντων και εγκριθέντων καθεστώτων ενισχύσεων. Υπενθυμίζει στη συνέχεια ότι, αν η Επιτροπή ήταν ελεύθερη να αντικαταστήσει την οικονομική εκτίμηση της εθνικής αρχής με τη δική της εκτίμηση, θα είχε απεριόριστη αρμοδιότητα. Όμως, εν προκειμένω, αντί απλώς να επαληθεύσει τη νομιμότητα της αποφάσεως της TAB να χορηγήσει το δάνειο μέσω του Thüringer Konsolidierungsfonds σε σχέση με το οικείο καθεστώς ενισχύσεων, η Επιτροπή, εσφαλμένως, εξέτασε το δάνειο απευθείας και μόνο βάσει των δικών της κατευθυντηρίων γραμμών (αιτιολογική σκέψη 109 της επίδικης αποφάσεως).
- 72 Η Επιτροπή παρατηρεί ως προς την υποτιθέμενη συμβατότητα της χορηγήσεως του δανείου της TAB με το καθεστώς του Thüringer Konsolidierungsfonds ότι οι εθνικές αρχές υπόκεινται, υπό περιστάσεις όπως οι προκειμένες, στον έλεγχο της σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ. Επομένως, δεν μπορούν να ασκούν εξουσία εκτιμήσεως ως προς τη νομιμότητα συγκεκριμένης ενισχύσεως. Η απόφαση απορρίψεως της ενδεχομένης εφαρμογής του καθεστώτος του Thüringer Konsolidierungsfonds, εξάλλου, ήταν εντελώς δικαιολογημένη, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές και την απουσία βιώσιμου σχεδίου αναδιαρθρώσεως κατά τον χρόνο της χορηγήσεως του δανείου της TAB.
- 73 Είναι σαφές ότι υφίσταται πραγματική διαφορά μεταξύ των διαδίκων ως προς την εκτίμηση του τρόπου με τον οποίο η Επιτροπή όφειλε να ενεργήσει για να εξετάσει το συμβατό της χορηγήσεως του δανείου της TAB με το Thüringer Konsolidierungsfonds. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπιστώνει ότι η επιχειρηματολογία της αιτούσας βασίζεται, σε μεγάλο

βαθμό, στον πραγματικό ισχυρισμό ότι αυτή ήταν μεσαία επιχείρηση κατά τον χρόνο της καταβολής του δανείου και στο ότι το γεγονός αυτό δεν ελήφθη υπόψη από την Επιτροπή. Δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ο ισχυρισμός αυτός, αν είναι αληθής, θα αποτελούσε λυσιτελές στοιχείο για την ορθή εφαρμογή του καθεστώτος του Thüringer Konsolidierungsfonds. Όμως, κατά την επίδικη απόφαση «δεν είναι σημαντικό το αν η TGI μπορεί να θεωρηθεί [μεσαία επιχείρηση] [και] το εν λόγω θέμα δεν εξετάζεται περαιτέρω στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας» (αιτιολογική σκέψη 88).

- 74 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι ατομικές ενισχύσεις, θεωρούμενες ως υφιστάμενες ενισχύσεις, μπορούν να ελέγχονται από την Επιτροπή μόνον όσον αφορά την πλήρωση των προϋποθέσεων που η Επιτροπή έχει θέσει με την απόφαση περί εγκρίσεως του γενικού καθεστώτος (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-47/91, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4635, σκέψη 24, και της 15ης Μαΐου 1997, C-278/95 P, Siemens κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-2507, σκέψη 31· απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουνίου 1999, T-82/96, ARAP κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1889, σκέψη 48). Είναι μεν αληθές, όπως διαπιστώνει η επίδικη απόφαση (αιτιολογική σκέψη 109), ότι «οι όροι του καθεστώτος ενίσχυσης αντιστοιχούν σε εκείνους των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και αναδιάρθρωσης» και ότι οι τελευταίοι αυτοί όροι «δεν πληρούνται» εν προκειμένω, όμως οι διαπιστώσεις αυτές δεν αρκούν από μόνες τους για να ανατρέψουν την επιχειρηματολογία της αιτούσας. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν μπορεί επομένως να αποκλείσει ότι η Επιτροπή υπέπεσε συναφώς σε πλάνη περί το δίκαιο.

Συμπέρασμα

- 75 Εν όψει των ανωτέρω, τρεις από τους προβαλλομένους από την αιτούσα ισχυρισμοί δεν φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, να στερούνται παντελώς ερείσματος [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 26, και TGI, προπαρατεθείσα σκέψη 88]. Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρούσα αίτηση δεν είναι απορριπτέα λόγω ελλείψεως *fumus boni juris* και, επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν πληροί την προϋπόθεση του επείγοντος χαρακτήρα.

Επί του επείγοντος χαρακτήρα

Επιχειρήματα των διαδίκων

76 Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι το αιτηθέν προσωρινό μέτρο είναι αναγκαίο για να μη υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία λόγω της άμεσης εκτελέσεως του άρθρου 2 της επίδικης αποφάσεως. Η εκτέλεση αυτή θα επιφέρει την εξαφάνισή της και, επικουρικώς, την αναντικατάστατη απώλεια της θέσεώς της στην οικεία αγορά. Αναφέρει επίσης τις οικονομικές συνέπειες και τις προσωπικές ζημιές, από απόψευς αξιοπιστίας, φήμης και κοινωνικής καταστάσεως που θα υποστεί ο Γεϊβ στην περίπτωση κατά την οποία κινηθεί η πτωχευτική διαδικασία. Οι σοβαρές αυτές ζημιές δεν μπορούν να αποκατασταθούν εκ των υστέρων και θεμελιώνουν τον επείγοντα χαρακτήρα.

77 Η TGI διευκρινίζει ότι, έχοντας μπορέσει να μειώσει το υπολειπόμενο οφειλόμενο ποσό του δανείου στις 31 Δεκεμβρίου 2002 σε ένα υπόλοιπο [...] ευρώ, δεν διαθέτει επαρκή αποθέματα για να συγκεντρώσει το υπόλοιπο αυτό εντός της σύντομης προθεσμίας που θα πρέπει να τηρήσει για να αποφύγει την έναρξη της πτωχευτικής διαδικασίας, στην περίπτωση κατά την οποία απορριφθεί η παρούσα αίτηση. Αναφέρει συναφώς τη γνωμάτευση Pfizenmayer 5, στην οποία τονίζεται ότι, παρά τη θετική εξέλιξη που θα μπορούσε να αναμένεται για την TGI το 2003, τα εξαιρετικά και υψηλά έξοδα που της επέβαλε η χρηματοδότηση της επανακατασκευής του δευτέρου κλιβάνου το 2002, καθώς και εκείνα των διαφόρων επενδύσεων που έπρεπε να αντιμετωπίσει το 2003, της αφήνουν πολύ λίγα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία. Σ' αυτό προστίθεται η ανάγκη προγραμματισμού του κόστους των αναγκών επενδύσεων για την περιοδική ανακαίνιση του πρώτου και τετάρτου κλιβάνου, που προβλέπεται για το έτος 2004. Απαντώντας στις ερωτήσεις, η TGI επιμένει στο γεγονός ότι δεν έχει κανένα δικαίωμα αποζημιώσεως κατά του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας ως προς τα έξοδα που προκλήθηκαν από την κατεδάφιση του παλαιού κτιρίου μίξεως. Εξάλλου, ο Γεϊβ έχει περιορισμένους μόνο ιδιωτικούς πόρους οι οποίοι, παρά την εγγύηση που παρέσχε στην TAB, δεν θα του επέτρεπαν να επιστρέψει το υπόλοιπο ποσό. Ως προς την εγγύηση αυτή, το γεγονός

ότι έγινε δεκτή από την TAB κατά τον χρόνο που το ζεύγος Geiß ήταν επίσης ιδιοκτήτες δύο άλλων εταιριών, αυτό δε παρά την απουσία αντεγγυήσεως, ήταν σύμφωνο προς τις πρακτικές των γερμανικών τραπεζών που επιμένουν στην προσωπική ευθύνη του διαχειριστή εταιρίας για το δάνειο.

- 78 Στις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εφόσον ο Geiß παραιτήθηκε από το 1997, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε η Γερμανία κατά τη νέα τυπική διαδικασία, από την ανερχόμενη σε ένα εκατομμύριο DEM αμοιβή διαχειριστού, θα πρέπει επομένως να ελάμβανε αυτήν την αμοιβή για πολλά έτη, από της συστάσεως της αιτούσας το 1994. Επομένως, θα πρέπει να είναι σε θέση να καταβάλει στην αιτούσα, από τους δικούς του πόρους, το ποσό που πρέπει να επιστραφεί δυνάμει της επίδικης αποφάσεως. Εν πάση περιπτώσει, θα μπορούσε τουλάχιστον να λάβει, προσωπικώς, δάνειο από ιδιωτική τράπεζα υπό τους όρους της αγοράς, προκειμένου να επιστρέψει το υπόλοιπο του δανείου της TAB.
- 79 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, η Επιτροπή επανέλαβε το επιχείρημα αυτό. Η παρεμβαίνουσα παρατήρησε ότι, κατά το γερμανικό πτωχευτικό δίκαιο, δεν είναι δυνατή η ύπαρξη αδυναμίας πληρωμής όταν ένας οφειλέτης μπορεί να λάβει τραπεζικό δάνειο έναντι εγγυήσεως. Διερωτήθηκε γιατί η αιτούσα δεν δοκίμασε ποτέ να λάβει αποζημίωση αντίστοιχη με την υποτιθέμενη αξίωσή της αστικού δικαίου έναντι του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας. Ο διαχειριστής επιχείρησε, όπως είναι η αιτούσα, υποχρεούται να διεκδικήσει αυτές τις αξιώσεις. Μια τέτοια απαίτηση θα μπορούσε ακόμη και να πωληθεί σε τράπεζα ή να τεθεί ως ενέχυρο για μια πίστωση. Επομένως, η αιτούσα δεν μπορεί πράγματι να ισχυρίζεται ότι στερείται διαθέσιμων περιουσιακών στοιχείων. Η παρεμβαίνουσα προσθέτει στις γραπτές παρατηρήσεις της ότι η αιτούσα θα μπορούσε να αντιτάξει σε ενδεχόμενο αίτημα περί επιστροφής της TAB, βασιζόμενο στο δάνειό της, το δικαίωμα επίσχεσης («Zurückbehaltungsrecht») δυνάμει του άρθρου 273, παράγραφος 1, του γερμανικού αστικού κώδικα. Εν πάση περιπτώσει, η TAB, επιδιώκοντας να επιτύχει αυτή την επιστροφή, θα ενεργούσε σύμφωνα με τους κανόνες της οικονομίας της αγοράς και, επομένως, δεν θα διέτρεχε τον κίνδυνο της πτωχεύσεως της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη μεταξύ άλλων ότι ένα μέρος του δανείου επιστράφηκε ήδη.

- 80 Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή επιμένει ότι από την απάντηση στις ερωτήσεις προκύπτει ότι υφίσταται πρόδηλη αντίφαση μεταξύ της θέσεως που έλαβε η αιτούσα στην παρούσα αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και

της θέσεως που έλαβε στην προσφυγή της κύριας δίκης, ως προς την πραγματική αξία της εγγυήσεως του Geiß στη σύμβαση που διέπει το δάνειο της TAB. Αν είναι αληθές, όπως διαπιστώνεται στην απάντηση στις ερωτήσεις, ότι η εγγύηση στερείται ίδιας αξίας, η TGI δεν μπορεί να ισχυρίζεται στο πλαίσιο της κύριας δίκης ότι το δάνειο χορηγήθηκε υπό τους όρους της αγοράς. Εξάλλου, η επιστολή της TAB που επισυνάπτεται στην εν λόγω απάντηση ανατρέπει τον ισχυρισμό της αιτούσας. Τέλος, είναι σχεδόν αδύνατο ο Geiß, ο οποίος, σύμφωνα με τα έγγραφα που κατατέθηκαν στις 3 Απριλίου 2003, έλαβε από την αιτούσα αμοιβή [...] ευρώ μεταξύ 1994 και 2003, να μην κατάφερε να δημιουργήσει τη δική του περιουσία.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

81 Κατ' αρχάς, πρέπει να επαναληφθούν οι νομικές εκτιμήσεις που έγιναν στις σκέψεις 96 έως 99 της διατάξεως TGI.

82 Στην παρούσα δίκη, προκύπτει σαφώς από τη γνωμάτευση Pfizenmayer 5 ότι η υποχρέωση επιστροφής του υπολοίπου ποσού, περίπου [...] ευρώ, του δανείου της TAB και συστάσεως νέας εγγυήσεως πρώτης τάξεως υπέρ της BvS όσον αφορά τη σχετική με το υπόλοιπο της τιμής αγοράς αξίωση ενέχει τον πολύ συγκεκριμένο κίνδυνο προκλήσεως της πτωχεύσεως της αιτούσας.

83 Το γεγονός αυτό δεν αμφισβητείται σοβαρά από την Επιτροπή, η οποία, κατ' ουσίαν, ισχυρίζεται μόνον ότι ο Geiß έχει πιθανώς ιδίους πόρους που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει είτε για να επιστρέψει το υπόλοιπο αυτό είτε για να συστήσει νέα τραπεζική εγγύηση για να μπορέσει να δανειστεί τα αναγκαία κεφάλαια. Εντούτοις, από την υπεύθυνη δήλωση του ζεύγους Geiß, η οποία βασίζεται στα έγγραφα που δόθηκαν στο Πρωτοδικείο στις 4 Απριλίου 2003, προκύπτει ότι η προσωπική περιουσία των ιδιοκτητών της TGI είναι πολύ μικρή. Επομένως, είναι ελάχιστα πιθανόν άλλη τράπεζα να χορηγήσει δάνειο στο ζεύγος Geiß για να του επιτρέψει να επιστρέψει το υπόλοιπο του δανείου της TAB.

- 84 Ως προς τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με την πληρότητα των εγγράφων αυτών λόγω, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι, υπό το φως της αμοιβής που έλαβε ο Γεϊβ από την TGI από το 1994, αυτός είναι αδύνατο να μη δημιουργήσει τη δική του περιουσία, αρκεί η διαπίστωση ότι η ανάγνωση των εγγράφων αυτών και των εξηγήσεων του Pfizenmayer που τα συνοδεύουν στην έκθεσή του της 26ης Μαρτίου 2003 ουδόλως δικαιολογεί την αμφισβήτηση της αξιοπιστίας των πληροφοριών που απορρέουν από τα έγγραφα αυτά. Είναι σαφές ότι η αμοιβή του Γεϊβ, συγκρινόμενη με τον μέσο μισθό των διαχειριστών γερμανικής εταιρίας παρόμοιου μεγέθους, παρέμεινε μικρή. Ως προς τα λοιπά εισοδήματά του, πρόκειται κατ' ουσίαν για συντάξεις που ο Γεϊβ λαμβάνει από τη Γερμανία, το ύψος των οποίων είναι σχετικά χαμηλό. Τα αντίγραφα κινήσεως των τραπεζικών λογαριασμών του ζεύγους Γεϊβ για τα έτη 1999, 2000, 2001, 2002, και έως τις 28 Φεβρουαρίου 2003, ενισχύει προδήλως το επιχείρημα της αιτούσας σύμφωνα με το οποίο η περιουσία των ιδιοκτητών της TGI είναι σαφώς περιορισμένη.
- 85 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν απόκειται στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να εξετάσει γιατί το ζεύγος Γεϊβ προφανώς δεν μπόρεσε να εξοικονομήσει σημαντικότερα ποσά από το 1994 και μετά, αντίθετα προς την επιθυμία της Επιτροπής, η οποία εκφράζεται με την εμμονή της να αναφέρει την ύπαρξη κρυμμένων ενεργητικών περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στους ιδιοκτήτες της TGI και κυρίως στον Γεϊβ.
- 86 Εξάλλου, το γεγονός και μόνο ότι η TAB δεν φαίνεται, στην επιστολή της της 2ας Μαΐου 2003 (παράρτημα III στην απάντηση στις ερωτήσεις), να θεωρεί άνευ αξίας την εγγύηση που συνέστησε ο Γεϊβ ουδόλως δείχνει ότι αυτός είχε σημαντική περιουσία. Αποδεικνύει μάλλον τη θέληση της τράπεζας αυτής να επιμείνει στην προσωπική ευθύνη του Γεϊβ για το δάνειο της TAB.
- 87 Ως προς την υποτιθέμενη υποχρέωση ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως κατά του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, στην οποία βασίζονται η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα, πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη δικαιώματος της TGI και άμεση σχέση μεταξύ της ενδεχομένης προσβολής του από το ομόσπονδο κράτος της Θουριγγίας και του κόστους των εξόδων στα οποία εξετάστη προώρα η αιτούσα το 1998. Κατά την αιτούσα, λαμβάνοντας το δάνειο της

TAB, πέτυχε τον καλύτερο δυνατό συμβιβασμό υπό τις πολύ δύσκολες περιστάσεις υπό τις οποίες βρισκόταν το 1998. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η άσκηση αγωγής του είδους που η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα σκέπτονται θα αρκούσε, υπό τις επισφαλείς οικονομικές περιστάσεις στις οποίες η TGI εξακολουθεί να βρίσκεται, για να αποφευχθεί η πτώχευσή της στην περίπτωση κατά την οποία απορριφθεί η παρούσα αίτηση. Συγκεκριμένα, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ελάχιστα πιθανόν ότι ένας Γερμανός δικαστής, επιληφθείς αιτήσεως για την επιστροφή του δανείου της TAB, θα ανέστελλε τη διαδικασία ή θα απέρριπτε την αίτηση μόνο λόγω ενδεχομένου δικαιώματος επισχεσεως, δυνάμει του άρθρου 273, παράγραφος 1, του γερμανικού αστικού κώδικα, το οποίο θα μπορούσε να επικαλεστεί η TGI βάσει της φερομένης υποχρεώσεως του ομόσπονδου κράτους έναντι αυτής.

88 Εξάλλου, ως προς το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας σχετικά με την προβλέψιμη συμπεριφορά της TAB, από την επιστολή της της 28ης Νοεμβρίου 2002 (βλ. σκέψη 27 πιο πάνω) δεν προκύπτει ότι, επιδιώκοντας να πετύχει την επιστροφή που διεκδικείται με αυτήν, δεν διατρέχει αυτή τον κίνδυνο να προκαλέσει την πτώχευση της αιτούσας.

89 Εντούτοις, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από την παρούσα αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και από τη γνωμάτευση Pfizenmayer 5 προκύπτει ότι η αιτούσα ήταν σε θέση, εντός συντομότερης προθεσμίας από αυτή που της χορηγήθηκε από την TAB στις 28 Νοεμβρίου 2002, να επιστρέψει κατά τη διάρκεια του έτους αυτού το υπόλοιπο του οικείου δανείου. Στη συνέχεια και όσον αφορά την αίτηση της BvS της 27ης Νοεμβρίου 2002, θα μπορούσε να συστήσει νέα εγγύηση πρώτης τάξεως για την απαίτηση σχετικά με το υπόλοιπο της τιμής αγοράς. Τα γεγονότα αυτά αναγνωρίζονται ρητώς στις πολύ συγκεκριμένες προτάσεις φιλικής διευθετήσεως που διατυπώνονται στην αίτηση αυτή. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα επιβεβαίωσε μάλιστα ότι ενδεχομένως θα μπορούσε να επιστρέψει το υπόλοιπο του δανείου της TAB έως τον Σεπτέμβριο 2003, αν όχι πιο πριν. Εντούτοις, προσέθεσε, όλα θα εξαρτηθούν από το συμπληρωματικό ποσό που ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θα της επιβάλει ενδεχομένως να επιστρέψει για το οικονομικό έτος 2003 στην BvS στο πλαίσιο της αιτήσεώς της της 17ης Φεβρουαρίου 2003 για παράταση της προσωρινής αναστολής που διατάχθηκε με τη διάταξη TGI.

90 Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα (βλ. παράρτημα 7 της απαντήσεως στις ερωτήσεις), με ημερομηνία 24 Απριλίου 2003, θα διαθέτει πιθανώς στις 31 Δεκεμβρίου 2003 πόρους ανερχόμενους σε [...] ευρώ. Η εκτίμηση

αυτή λαμβάνει ήδη υπόψη την ενδεχόμενη επιστροφή του υπολοίπου του δανείου της TAB. Επομένως, είναι σαφές ότι η TGI θα είναι σε θέση να επιστρέψει το εν λόγω υπόλοιπο έως το τέλος του έτους.

91 Πάντως, η δυνατότητα αυτή μεταγενέστερης πληρωμής δεν μπορεί να διαχωριστεί από τις πολύ ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως αυτής, κατά την οποία η επίδικη απόφαση είναι καθεαυτή το προϊόν του έντονα αμφισβητούμενου διαχωρισμού μιας τυπικής διαδικασίας εξετάσεως. Επομένως, η παρούσα αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων δεν στερείται του επείγοντος χαρακτήρα της ήδη λόγω της δυνατότητας αυτής. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί, αντιθέτως, ότι ενδείκνυται να ληφθεί υπόψη η συνολική κατάσταση που απορρέει από την παρούσα υπόθεση και από την αίτηση παρατάσεως της αναστολής που διατάχθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως T-198/01 R με τη διάταξη TGI. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζητεί να επιστρέψει η αιτούσα τουλάχιστον ένα εκατομμύριο ευρώ στην BvS πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2003 στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής, είναι πρόδηλον ότι η TGI δεν μπορεί να εκπληρώσει ταυτόχρονα τις δύο απαιτήσεις χωρίς να πτωχεύσει προσηχώς.

92 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προϋπόθεση του επείγοντος πληρούται εν προκειμένω. Επομένως, είναι αναγκαίο να σταθμιστούν όλα τα εμπλεκόμενα συμφέροντα.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

93 Η αιτούσα επικαλείται τα ίδια συμφέροντα με αυτά της υποθέσεως T-198/01 R (βλ. σκέψεις 110 και 111 της προπαρατεθείσας διατάξεως TGI). Κατ' αυτήν, εφόσον οι πραγματικές περιστάσεις δεν έχουν κατά βάση αλλάξει εν τω μεταξύ, η στάθμιση των συμφερόντων θα πρέπει να καταλήγει στο ίδιο αποτέλεσμα. Ειδικότερα, το γεγονός ότι η Επιτροπή διαχώρισε τεχνητά τη δέσμη μέτρων που ανακοίνωσε η Γερμανία την 1η Δεκεμβρίου 1998 συνηγορεί υπέρ ενός τέτοιου αποτελέσματος. Ως προς το συμφέρον της παρεμβαίνουσας, αναφέρει ότι εκείνη είχε λάβει πολύ πιο σημαντικές επιδοτήσεις από εκείνες που ενδεχομένως θα της είχαν χορηγηθεί, τόσο στις αρχές της δεκαετίας του '90 κατά την ιδιωτικοποίηση της Jenaer Glaswerk όσο και προ-

σφάτως. Προς στήριξη του τελευταίου αυτού ισχυρισμού, η TGI αναφέρεται σε ένα ανακοινωθέν Τύπου της 16ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την επιχείρηση Schott Glass (παράρτημα 8 της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων), σύμφωνα με το οποίο εκείνη είχε λάβει το 2002 δημόσια ενίσχυση εκ μέρους του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας ανερχόμενη σε 80 500 000 ευρώ για την εγκατάσταση εργοστασίου στο εν λόγω ομόσπονδο κράτος. Η TGI αμφισβητεί, επομένως, αυτό που η ίδια ονομάζει απλουστευμένο συμπέρασμα, κατά το οποίο μια ανάκτηση ενισχύσεων, και ιδίως εν προκειμένω, είναι πάντοτε προς το συμφέρον της Κοινότητας.

94 Στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις της Επιτροπής, αυτή υποστηρίζει τη θέση που έλαβε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά την οποία καμία εξαιρετική περίπτωση, υπό την έννοια της σκέψης 116 της προπαρατεθείσας διατάξεως TGI, δεν υφίσταται πλέον εν προκειμένω. Υπογραμμίζει συναφώς το γεγονός ότι οι οικείες ενισχύσεις, λαμβανόμενες από κοινού υπόψη στις δύο υποθέσεις, ανέρχονται τώρα σε αισθητά υψηλότερο ποσό, σε σχέση με το συνολικό ποσό των 67 425 000 DEM (34 473 855 ευρώ) των ενισχύσεων που έλαβε η TGI (προπαρατεθείσα διάταξη TGI, σκέψη 117), από το 6 % του εν λόγω συνολικού ποσού που ελήφθη υπόψη από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής. Εξάλλου, δέκα επιχειρήσεις που ασκούν τις δραστηριότητές τους στην αγορά της αιτούσας θα μπορούσαν να επωφεληθούν από επιστροφή των εν λόγω ενισχύσεων. Τέλος, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, διευκρινίζει ότι αυτή, στον τομέα παραγωγής των ανταγωνιζομένων τα προϊόντα της TGI εμπορευμάτων, έχει περίπου το ίδιο μέγεθος με την αιτούσα.

95 Όπως και με τις εκτιμήσεις στις σκέψεις 115 έως 117 της διατάξεως TGI, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει ότι στην παρούσα υπόθεση επίσης συντρέχουν εξαιρετικές και ειδικότερες περιστάσεις οι οποίες συνηγορούν υπέρ της χορηγήσεως προσωρινών μέτρων.

96 Το συμπέρασμα αυτό ουδόλως επηρεάζεται από μια συνολική θεώρηση της σπουδαιότητας των επίδικων ενισχύσεων στις δύο υποθέσεις, το ύψος των οποίων παραμένει πολύ χαμηλό σε σχέση με το σύνολο των ενισχύσεων που έλαβε η TGI, κατά των οποίων η Επιτροπή δεν ήγειρε καμία αντίρρηση. Όσον αφορά τη θέση της παρεμβαίνουσας, είναι μεν αληθές ότι η παρέμβασή της κατέδειξε με περισσότερη ακρίβεια τα αντίστοιχα μεγέθη της Schott Glas και της TGI στον συναφή τομέα της υαλουργίας, πλην όμως αυτό δεν αλλάζει τίποτε ως προς το ότι η πρώτη ανήκει σε

έναν όμιλο που έχει πολύ υψηλότερο κύκλο εργασιών από αυτόν της αιτούσας. Επιπλέον, φαίνεται ότι η παρεμβαίνουσα μπόρεσε πολύ πρόσφατα να τύχει επιδοτήσεως, προφανώς εγκριθείσας από την Επιτροπή, πολύ σημαντικού ποσού, εκ μέρους του ομόσπονδου κράτους της Θουριγγίας, ενώ οι επίδικες ενισχύσεις στην παρούσα διαδικασία και στην υπόθεση T-198/01 R ανάγονται στο έτος 1998.

- 97 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του κοινοτικού συμφέροντος να διενεργείται πραγματική ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων οι οποίες χορηγούνται, *a priori*, για την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων οι οποίες αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, η χορήγηση πλήρους αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη δεν θα ήταν δικαιολογημένη.
- 98 Απεναντίας, η χορήγηση περιορισμένων προσωρινών μέτρων είναι, υπό τις ειδικές συνθήκες της προκειμένης περιπτώσεως, δικαιολογημένη και ανταποκρίνεται προσηκόντως στην ανάγκη να διασφαλιστεί πραγματική προσωρινή δικαστική προστασία.
- 99 Λαμβανομένου επίσης υπόψη του γενικού συμφέροντος να αποδοθεί, εφόσον αυτό είναι πραγματοποιήσιμο, όπως πράγματι το αναγνωρίζει η αιτούσα εν προκειμένω μέσω των πολύ συγκεκριμένων προτάσεων περί φιλικού διακανονισμού, μια κρατική ενίσχυση που χαρακτηρίστηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και της οποίας επιτάχθηκε η ανάκτηση, πρέπει να διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2003.
- 100 Η εν λόγω αναστολή εκτελέσεως πρέπει να συνοδεύεται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, η αιτούσα να αποδώσει στην TAB πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 2003, το αργότερο, το ποσό των [...] ευρώ και να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή, εντός της προθεσμίας μιας εβδομάδος μετά την εν λόγω επιστροφή και το αργότερο έως τις 7 Οκτωβρίου 2003, δικαιολογητικό της εν

λόγω αποδόσεως· δεύτερον, το έγγειο χρέος πρώτης τάξεως υπέρ της TAB επί του οικοπέδου του τετάρτου κλιβάνου να ελευθερωθεί και να συναφθεί εκ νέου, το αργότερο έως τις 10 Οκτωβρίου 2003, υπέρ της BvS, ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα της τελευταίας να της επιστραφεί το υπόλοιπο της τιμής πωλήσεως της asset-deal 1· τρίτον, παρόμοια εγγύηση με την εις ολόκληρον εγγύηση που συνέστησε στις 3 Μαρτίου 1998 ο Geiß για την απόδοση του δανείου της TAB να συσταθεί από αυτόν, το αργότερο στις 10 Οκτωβρίου 2003, υπέρ της BvS για το υπόλοιπο της τιμής αγοράς της asset-deal 1· τέταρτον, να κατατεθούν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 17 Οκτωβρίου 2003 τα δικαιολογητικά της τροποποιήσεως των εγγυήσεων, που απαιτείται σύμφωνα με τη δεύτερη και τρίτη προϋπόθεση που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση, έως τις 31 Οκτωβρίου 2003, του άρθρου 2 της απόφασης C (2002) 2147 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 44/2001 την οποία χορήγησε η Γερμανία στην Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.

- 2) Η εν λόγω αναστολή εκτελέσεως συνοδεύεται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, η αιτούσα να αποδώσει στην TAB πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 2003, το αργότερο, το ποσό των [...] ευρώ και να καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή, εντός της προθεσμίας μιας εβδομάδας μετά την εν λόγω επιστροφή και το αργότερο έως τις 7 Οκτωβρίου 2003, δικαιολογητικό της εν λόγω αποδόσεως· δεύτερον, το έγγειο χρέος πρώτης τάξεως υπέρ της TAB επί του οικοπέδου του τετάρτου κλιβάνου να ελευθερωθεί και να συναφθεί εκ νέου, το αργότερο έως τις 10 Οκτωβρίου 2003, υπέρ της BvS, ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα της τελευταίας να της επιστραφεί το υπόλοιπο της τιμής πώλησεως της asset-deal 1· τρίτον, παρόμοια εγγύηση με την εις ολόκληρον εγγύηση που συνέστησε στις 3 Μαρτίου 1998 ο K.-A. Geiß για την απόδοση του δανείου της TAB να συσταθεί από αυτόν, το αργότερο στις 10 Οκτωβρίου 2003, υπέρ της BvS για το υπόλοιπο της τιμής αγοράς της asset-deal 1· τέταρτον, να κατατεθούν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 17 Οκτωβρίου 2003 τα δικαιολογητικά της τροποποιήσεως των εγγυήσεων, που απαιτείται σύμφωνα με τη δεύτερη και τρίτη προϋπόθεση που αναφέρθηκαν πιο πάνω.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της παρεμβαιίνουσας.

Λουξεμβούργο, 5 Αυγούστου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf